

та міжнародні зустрічі. Тут сформували порядок денний ООН на весь наступний рік. Як і було анонсовано, війна РФ проти України — головне питання цієї осені для світу, якому загрожують численні кризи, включаючи продовольчу та паливну безпеку, фінансову нестабільність, тероризм та зміну клімату. Глави держав та міністри з усього світу наголосили на нагальності припинення тривалого конфлікту в Україні, який загрожує Європі та всьому світові на багатьох рівнях.

Участь у Генасамблеї взяв за допомогою відеозв'язку також Президент України Володимир Зеленський. Важливо зазначити, що Генасамблея ООН знехтувала запереченнями Росії та проголосувала за те, щоб Президент України був єдиним лідером, який виступав би дистанційно, замість того, щоб вимагати його особистої появи.

Не дивлячись, що ми не є членами даних міжнародних організацій, після повномасштабного вторгнення Росії до України, нас активно підтримують і надають активну підтримку як в середині нашої держави так і за її межами.

Література

1. Бунчук О.Б. Право на життя в умовах війни, 2022 р. URL: <https://law.chnu.edu.ua/pravo-na-zhyttia-v-umovakh-viiny/>.
2. Мельникова І.М. Генеральна Асамблея ООН, 2017 р. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>.
3. Шуміло І.А. Міжнародна система захисту прав людини: навч. посіб. /Київ, 2018. 158с.

Маргулов Артур Худувич

доктор історичних наук, доцент,
професор кафедри міжнародних
відносин та соціально-гуманітарних
дисциплін Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПОЛІТИЧНІ ЕЛІТИ ЯК ФАКТОР ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ

Події україно-російської війни змушують нас в черговий раз критично поставити до аналізу внутрішньо-державних процесів часів незалежності. Геополітичні тренди політичних партій з часів Помаранчевої революції набули чітко визначених біполярних тенденцій. З одного боку, ми побачили чітко визначені проєвропейські тренди, з іншого – проросійський наратив. Ці два концепти поширювали у суспільстві поширювали у інформаційному просторі та ментальному усвідомленні населення відповідну систему цінностей, орієнтацій, геополітичних настроїв протилежних один одному. Конфлікт цих концептів у політичній площині та ментальних орієнтаціях населення є

найбільш актуальним питання політичного життя останніх десятиліть.

Трагічні події 2014 року, які призвели до анексії території України та початку військових дій, мали за базовий етап – політичний. У внутрішньому українському політичному середовищі сформувалась потужна політична еліта, яка на реінкарнації колишніх тісних економічних зв'язків із росією намагалась отримати електоральні бонуси. Використовуючи традиційні економічні зв'язки та стандарти, маючи від таких практик стабільний економічний прибуток, вона користуючись своїм провладним та економічним положенням нав'язувала цей стиль життя населенню певних регіонів країни.

Досліджуючи склад депутатського корпусу Верховної Ради України за 1994-1998 роки від Донецької та Луганської області ми побачили, що з 48 депутатів від Донецької області 33 (68,75%) мали управлінський досвід в політичній діяльності на різних рівнях у комуністичній партії СРСР/України. У Луганській області цей показник був 25 депутатів – 19 (76%). [1] Пізніше, з появою Партії регіонів (2001р.) переважна більшість регіональної політичної еліти стала її активним функціональним ядром.

Як ми бачимо, відсутність очищення влади, дієвої декомунізації призвело до мирної легалізації політичної еліти з прорадянськими поглядами. Саме вона відіграла пасивно-негативне, а іноді, й активне значення російській анексії українських територій. Користуючись нестандартністю ситуації та не оперативністю дій центральної влади місцева еліта змогла підготувати умови для некритичного сприйняття російського агресора на території окремих районів Донецької та Луганської областей.

Література

1. Верховна Рада України (офіційний веб-сайт). Народні Депутати України 2-го скликання (1994-1998) http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/radac_gs09/d_index_arh?skl=2
2. Єремєєва І. А. Проблеми формування ефективного іміджу в сучасній політології. *Гуманітарний журнал*. 2009. № 3–4. С. 63-69